

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.7.2012
COM(2012) 408 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Kampen mot bedrägerier Årsrapport 2011

{SWD(2012) 227 final}

{SWD(2012) 228 final}

{SWD(2012) 229 final}

{SWD(2012) 230 final}

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Kampen mot bedrägerier Årsrapport 2011

SAMMANFATTNING

Kommissionen lägger i samarbete med medlemsstaterna fram denna årsrapport om skyddet av EU:s ekonomiska intressen i enlighet med artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Syftet med rapporten är att bedöma i vilken utsträckning EU-medel eller inkomster i EU:s budget riskerar att missbrukas genom bedrägerier och andra oegentligheter och att förklara vad som görs för att hantera dessa problem.

De senaste initiativen för att skydda EU:s ekonomiska intressen

Under 2011 har kommissionen tagit ett antal initiativ för att förbättra den rättsliga och administrativa ramen för skyddet av EU:s ekonomiska intressen:

- Ett ändrat förslag till reform av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- Kommissionens bedrägeribekämpningsstrategi (Cafs), inklusive handlingsplanen för att bekämpa smuggling längs EU:s östra gräns.
- Meddelandet om skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar.
- Meddelandet om bekämpning av korruption inom EU.
- Förslag till modernisering av reglerna om offentlig upphandling.
- Meddelandet om mervärdesskattens framtid.

Minskning av bedrägerier och andra oegentligheter som påverkar EU-budgeten

För alla sektorer sammantagna rapporterades 1 230 bedrägerier, vilket motsvarar en minskning med omkring 35 % jämfört med 2010. De beräknade ekonomiska konsekvenserna av sådana bedrägerier minskade med cirka 37 % jämfört med 2010, till 404 miljoner euro. Dessutom minskade antalet andra oegentligheter och de beräknade ekonomiska konsekvenserna med omkring 17 % respektive 6 %.

Minskningen av antalet rapporterade bedrägerifall och de berörda beloppen var väntad efter den kraftiga uppgången under 2010, som berodde på ”cykliska” effekter efter avslutandet av programperioden 2000–2006 för sammanhållningspolitiken och av den ökade rapporteringen efter införandet av systemet för anmälan av oegentligheter (*Irregularity Management System*). Verkningarna av dessa faktorer har avtagit.

Bilden överlag inger tillförsikt och visar bl.a. på effekterna av de förfaranden som kommissionen har infört för att följa upp oegentligheter och en allmän förbättring av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem. Det finns dock fortfarande betydande

skillnader i de metoder som medlemsstaterna använder sig av vid rapportering av bedrägerier och andra oegentligheter. Vissa medlemsstater fortsätter att rapportera mycket låga bedrägerisiffror. Detta väcker frågor om huruvida deras nationella rapporteringssystem fungerar ändamålsenligt. De berörda medlemsstaterna bör därför förklara hur deras kontrollsystem anpassas till målområden där det finns en ökad risk för bedrägerier och oegentligheter.

Dessutom visar hotanalysen att det fortfarande finns ett starkt behov av att bekämpa bedrägerier, särskilt i en recession. Frågan fortsätter att stå högt upp på kommissionens dagordning.

Förbättring av systemen för bedrägeribekämpning på sammanhållningspolitikens område

Analysen av årets särskilda tema – åtgärder som vidtagits och oegentligheter som rapporterats inom det högriskområde som sammanhållningspolitiken utgör – visar på förbättringar av den finansiella kontrollen och riskhanteringssystemen. Åtgärderna omfattar lagstiftning och riktlinjer, nationella eller regionala strategier, användning av riskindikatorer, administrativa förfaranden och samarbete mellan nationella myndigheter.

Däremot behövs ytterligare insatser för att följa upp resultaten av medlemsstaternas administrativa och straffrättsliga utredningar av bedrägerier, också när det gäller återvinning av belopp från slutmottagare av sammanhållningsmedel.

Vidare behövs bättre bedrägeristatistik för att kommissionen och medlemsstaterna ska kunna inrikta sina ansträngningar på områden som präglas av högre risk.

Förbättrade rutiner för återvinning

Återvinningen har effektiviserats, särskilt när det gäller föranslutningsstöd och direkta utgifter. Kommissionen uppmanar medlemsstater och anslutande länder där återbetalningen går långsamt att försöka snabba på förfarandena, göra bruk av tillgängliga rättsliga instrument och garantier när oriktigheter upptäcks samt utnyttja möjligheten att beslagta tillgångar när fordran inte betalas.

1. INLEDNING

Enligt artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som vidtagits för att genomföra artikel 280, dvs. för att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

I fördraget fastställs att unionen och medlemsstaterna delar ansvaret för att skydda EU:s ekonomiska intressen och bekämpa bedrägeri. Nationella myndigheter hanterar fyra femtedelar av EU:s utgifter och uppbär traditionella egna medel¹ (i tabeller förkortat TEM). Inom dessa båda områden är det kommissionen som utövar allmän tillsyn, fastställer standarder och kontrollerar efterlevnaden. Nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att skydda EU:s ekonomiska intressen effektivt. Ett av huvudmålen med denna rapport är därför att bedöma i vilken utsträckning detta samarbete har fungerat, i den mån detta kan utläsas ur tillgängliga uppgifter, och hur det skulle kunna förbättras ytterligare.

I denna rapport beskrivs de åtgärder som vidtagits på EU-nivå för att motverka bedrägerier. Den innehåller också en sammanfattning och utvärdering av de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna på ett visst område, baserade på svaren på en enkät som detta år var fokuserad på kontrollerna på sammanhållningspolitikens område. Rapporten redogör därefter för den senaste informationen om bedrägerier och andra oegentligheter som rapporterats av medlemsstaterna och situationen när det gäller återkrav.

Rapporten åtföljs av fyra arbetsdokument från kommissionens avdelningar².

2. RAPPORTERADE BEDRÄGERIER OCH ANDRA OEGENTLIGHETER

Enligt EU-lagstiftningen ska medlemsstaterna en gång per kvartal rapportera eventuella oegentligheter på områden som omfattas av delad förvaltning samt på områdena för föranslutningsstöd och traditionella egna medel.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om huruvida rapporterade oegentligheter gett upphov till misstankar om bedrägerier (om de lett till ett administrativt och/eller rättsligt förfarande på nationell nivå i syfte att fastställa om det förekommit uppsåtliga handlingar såsom bedrägeri³) och ska uppdatera informationen i samband med att de relevanta straffrättsliga förfarandena avslutas.

I denna rapport delas oegentligheter in i två bredare kategorier:

¹ Främst tull- och jordbruksavgifter, men också antidumpningstullar och sockeravgifter.

² i) Medlemsstaternas genomförande av artikel 325 under 2011. ii) Statistisk utvärdering av rapporterade oegentligheter 2011 när det gäller egna medel, naturresurser, sammanhållningspolitik och stöd inför anslutningen, iii) Rekommendationer för att följa upp kommissionens rapport om skydd av EU:s ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – 2010. iv) Metoder för statistisk utvärdering av rapporterade oegentligheter för 2011.

³ T.ex. enligt kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 av den 14 december 2006 om oegentligheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, EUT L 355, 15.12.2006, s. 56 – 62.

”Oegentligheter som rapporterats som bedrägerier” är oegentligheter som misstänks eller har konstaterats vara bedrägerier, inklusive oegentligheter som medlemsstaterna inte har rapporterat som bedrägerier, men där det varit möjligt att härleda inslag av potentiellt bedrägligt beteende genom analys av uppgifterna⁴.

”Oegentligheter som inte rapporterats som bedrägerier” är alla andra typer av oegentligheter som rapporterats, utan att några inslag av bedrägligt beteende kunnat konstateras.

I allmänhet har kvaliteten (dvs. fullständighet och tidsfrister) i rapporteringen av oegentligheter förbättrats (dvs. uppgifterna är mer fullständiga och tidsfristerna respekteras i större utsträckning). Vissa brister och inkonsekvenser kvarstår fortfarande, men det rör sig om ett begränsat antal fall och påverkar därför inte precisionen i denna analys i någon större utsträckning. Det är inte säkert att sättet på vilket åtskillnad görs mellan oegentligheter som rapporterats som bedrägerier och oegentligheter som inte rapporterats som bedrägerier överensstämmer helt mellan olika medlemsstater. Distinktionen kan bero på nationella rutiner och föreskrifter.

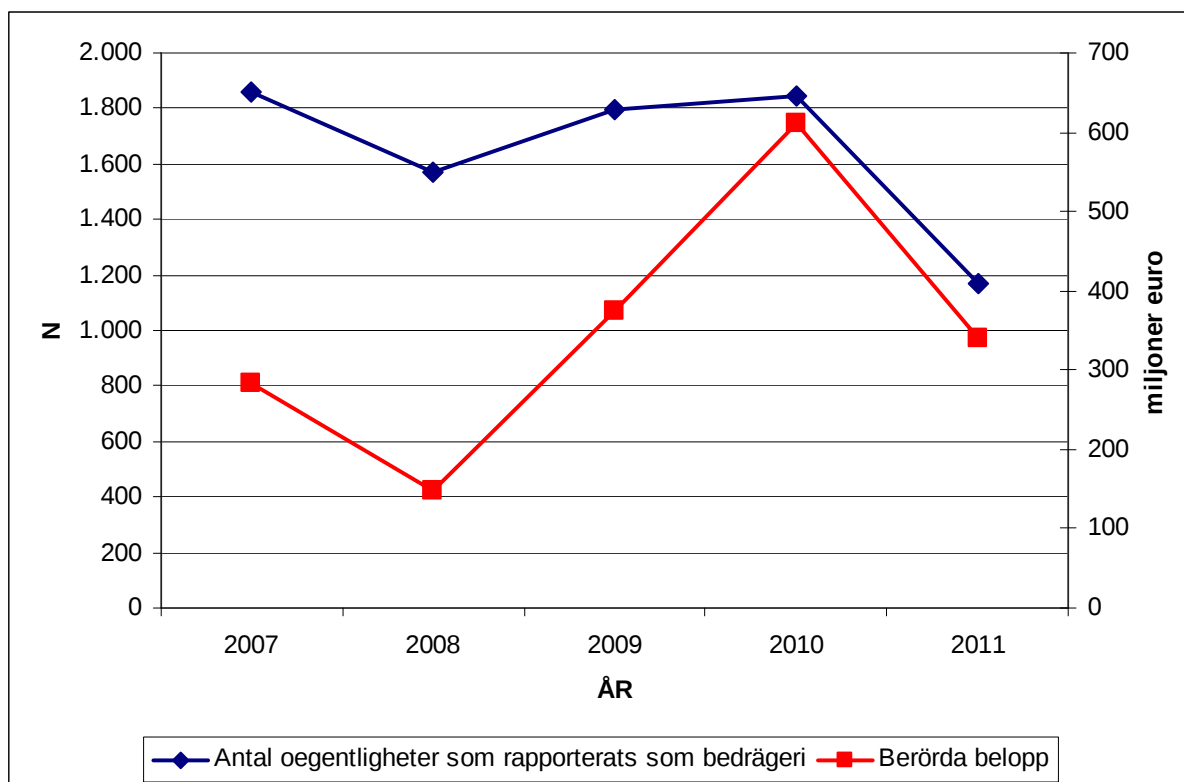
Efter framställningar från och diskussioner med Europaparlamentet ska kommissionen hädanefter lägga större tonvikt vid sin analys av oegentligheter som rapporterats som bedrägerier.

2.1. Analys av oegentligheter som medlemsstaterna rapporterat som bedrägerier under 2011

Under perioden 2007–2011 låg antalet oegentligheter som rapporterats som bedrägerier inom alla sektorer tillsammans på en tämligen stabil nivå fram till 2010 (se diagram 1). Under 2011 rapporterades 1 230 oegentligheter som bedrägerier (misstänkta och konstaterade bedrägerier), vilket var en minskning med omkring 35 % jämfört med 2010, vilket framgår av tabell 1. De beräknade ekonomiska konsekvenserna av sådana bedrägerier minskade med cirka 37 % jämfört med 2010 till 404 miljoner euro.

Diagram 1: ALLA OMRÅDEN: Oegentligheter som rapporterats som bedrägeri och berörda belopp — 2007–2011

⁴ Till exempel om falska eller förfälskade dokument används eller när brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden pågår. Sådana oegentligheter omfattar därför oegentligheter som upptäckts av kommissionen, inbegripet Olaf. Begreppet misstankar om bedrägeri används inte vid rapporteringen om traditionella egna medel.

Minskningen av oegentligheter som rapporterats som bedrägeri och av de motsvarande beloppen var delvis väntad, med hänsyn till ökningarna under 2009 och 2010. Huvudskälen till denna minskning är: den tillfälligt ökade rapporteringen efter införandet av det nya systemet för anmälningar (IMS) under 2008, en allmän förbättring av förvaltnings- och kontrollsystemen och, särskilt när det gäller sammanhållningspolitiken, programmets ”cykliska” karaktär, vilket ledde till att de rapporterade oegentligheterna ökade mot slutet av programperioden 2000–2006⁵ (dvs. rapporteringsåren 2009 och 2010), och i konsekvens därmed en efterföljande minskning, eftersom genomförandet av programcykeln 2007–2013 kommer att intensifieras successivt mot slutet⁶.

Tabell 1: Oegentligheter som rapporterats som bedrägeri — 2011

Område	Antal oegentligheter som rapporterats som bedrägeri		Beräknade ekonomiska konsekvenser av oegentligheter som rapporterats som bedrägeri			
	2010	2011	2010		2011	
			(milj. euro)	% av anslag	(milj. euro)	% av anslag

⁵ På grund av de ökade kontrollinsatserna under de senare åren av genomförandet.

⁶ För närvarande är den totala genomförandegraden lägre än 40 % av de tillgängliga medlen. Detta innebär att de projekt som ska kontrolleras nu är mindre än under de sista åren av den föregående programperioden, med följden att oegentligheterna i allmänhet är mindre omfattande och kontrollernas avskräckande verkan större.

Jordbruk	414	139	69	omkr. 0,12 %	77	omkr. 0,14 %
Fiskeri	0	2	0	0 %	0.03	omkr. 0,005 %
Sammanhållnings- politik	464	276	364	omkr. 0,74 %	204	omkr. 0,40 %
Föranslutningsmedel	101	56	41	omkr. 2,53 %	12	omkr. 0,67 %
Direkta utgifter	21	34	3.6	omkr. 0,02 %	1.5	omkr. 0,002 %
Utgifter totalt	1000	507	478	omkr. 0,34 %	295	omkr. 0,21 %
Inkomster totalt⁷ (traditionella egna medel)	883	723	165	(omkr. 0,79 % av TEM (brutto) som uppburits för 2010)	109	(omkr. 0,49 % av TEM (brutto) som uppburits för 2011)

När det gäller utgifter är sammanhållningspolitiken fortfarande den sektor som har det högsta antalet oegentligheter som rapporteras som bedrägerier (54 % av det totala antalet) och de största ekonomiska konsekvenserna (69 % av det totala beloppet).

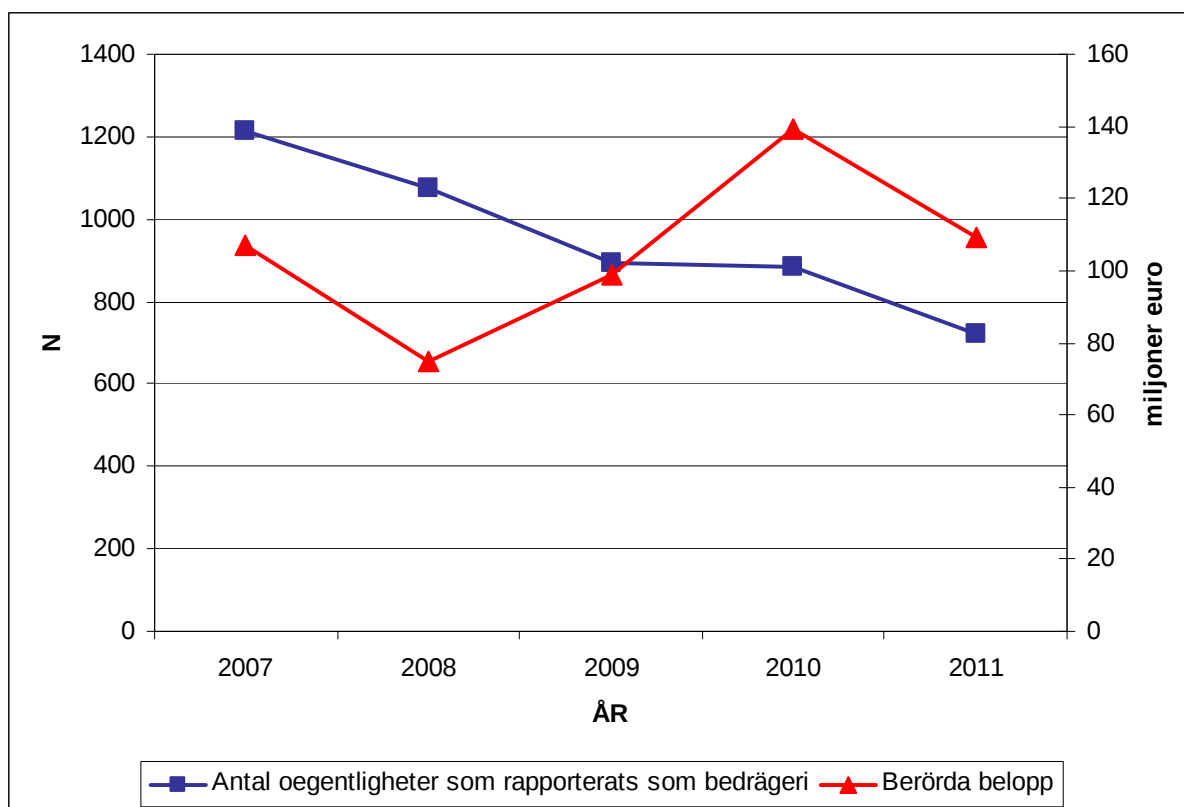
2.1.1. Inkomster (traditionella egna medel)

På området för traditionella egna medel var både antalet fall av oegentligheter som rapporterades som bedrägerier i Ownres och de berörda beloppen lägre 2011 än 2010.

⁷

För att möjliggöra jämförelse bygger siffrorna för 2010 på uppgifter som användes för det årets rapport.

Diagram 2: Traditionella egna medel: oegentligheter som rapporterats som bedrägeri och berörda belopp — 2007–2011

De bedrägerisiffror som rapporterats på området för traditionella egna medel varierar betydligt medlemsstaterna emellan. Såsom nämnts ovan är detta en följd av medlemsstaternas olika tolkningar av bestämmelser och praxis.

Ur ett budgetperspektiv kan variationerna från ett år till ett annat hänföras till anmälningar av vissa särskilt omfattande bedrägerifall som har en betydande inverkan på de årliga beloppens storlek, särskilt i medlemsstater där de egna medel som samlas in inte utgör särskilt stora belopp. Flera andra faktorer kan också påverka antalet upptäckta bedrägerier och andra oegentligheter, t.ex. vilken typ av smuggling eller handel som berörs, i vilken utsträckning de ekonomiska aktörerna följer gällande regler, samt medlemsstatens geografiska belägenhet. Det sätt på vilket medlemsstaternas strategi för tullkontroll anpassas för att hantera riskfylld import och upptäcka bedrägerier och oegentligheter riktade mot traditionella egna medel påverkar också dessa siffror.

Kommissionen övervakar noggrant de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit som svar på iakttagelserna i samband med kommissionens inspektioner⁸.

⁸ En rapport om medlemsstaternas strategier för tullkontroll som sammanfattade resultaten av de kontroller som gjorts under 2009 och 2010 i alla medlemsstater lades fram för rådgivande kommittén för egna medel den 7 juli 2011.

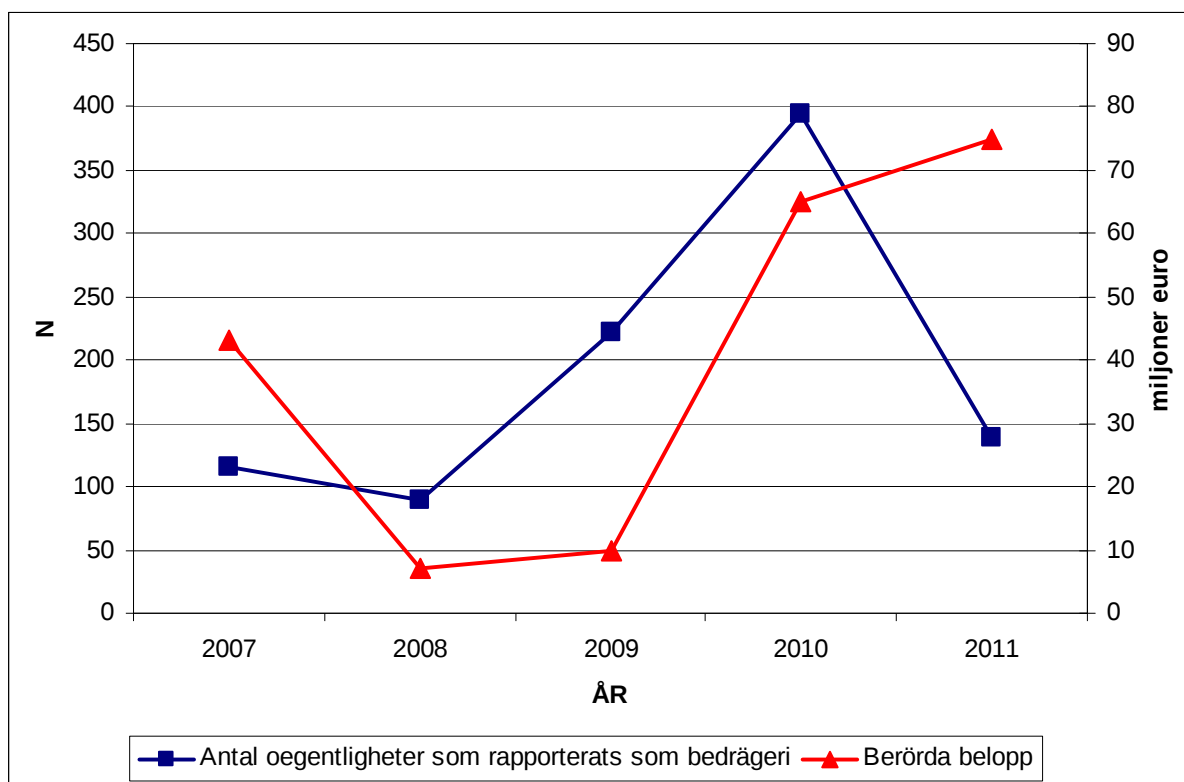
2.1.2. Utgifter – delad förvaltning och stöd inför anslutningen

2.1.2.1. Naturresurser (jordbruk och Europeiska fiskerifonden)

Inom jordbruket skiftar antalet oegentligheter som rapporteras som bedrägerier, och de därmed förbundna beloppen jämfört med de totala utbetalda beloppen, betydligt både mellan och inom medlemsstaterna.

Av totalt 2 395 oegentligheter under 2011 rapporterade medlemsstaterna 139 som bedrägerier. Antalet oegentligheter som anmälts som bedrägerier minskade i jämförelse med rapporteringsåret 2010, medan de ekonomiska förlusterna ökade från 69 miljoner euro 2010 till 77 miljoner euro 2011 (se diagram 2). Denna ökning kan förklaras genom två omfattande fall som rapporterats, där konsekvenserna uppgick till 39 miljoner euro respektive 26 miljoner euro.

Diagram 3: Jordbruk: oegentligheter som rapporterats som bedrägeri och berörda belopp — 2007–2011

Bulgarien rapporterade under 2011 det största antalet bedrägerier på detta område, med 37 fall. Därefter följde Rumänien med 25 fall. Vissa medlemsstater med stora utgifter, t.ex. Frankrike, Tyskland, Spanien och Förenade kungariket fortsätter att rapportera en mycket liten andel av det totala antalet oegentligheter som bedrägerier. Detta väcker frågan om huruvida det fåtal fall som anmälts som bedrägerier beror på bristande efterlevnad av rapporteringsprinciper (bland annat när det gäller tolkningen av begreppen "misstänkt bedrägeri" och "konstaterat bedrägeri") eller på de berörda medlemsstaternas förmåga att upptäcka bedrägerier genom sina kontrollsystem.

I rapporten för 2010 uppmanade kommissionen Frankrike, Tyskland, Spanien och Förenade kungariket att förklara varför så få oegentligheter hade rapporterats som bedrägeri och att rapportera om vilka åtgärder som vidtas för att anpassa kontrollsystemen så att de är mer inriktade på högriskområden. Hittills har kommissionen inte erhållit någon förklaring.

Finland, Nederländerna och Polen uppmanades att rapportera mer konsekvent, särskilt när det gäller personuppgifter om enskilda som har begått oegentligheter (bedrägerier eller andra oegentligheter). Nederländerna och Polen har förbättrat överensstämmelsen till cirka 83 % och Finland till nästan 75 %. Detta är ett stort steg framåt men det finns fortfarande utrymme för förbättringar. Den totala graden av överensstämmelse för EU-27 är omkring 93 %, vilket är en ökning jämfört med 2010 (90 %).

Kommissionen bistår medlemsstater, utför fortlöpande kvalitetskontroller i IMS-rapporteringssystemet och ger återkoppling beträffande kvaliteten på rapporteringen och uppgifter som saknas.

När det gäller Europeiska fiskerifonden rapporterades två oegentligheter som bedrägeri. Värdet motsvarade sammanlagt omkring 30 000 euro.

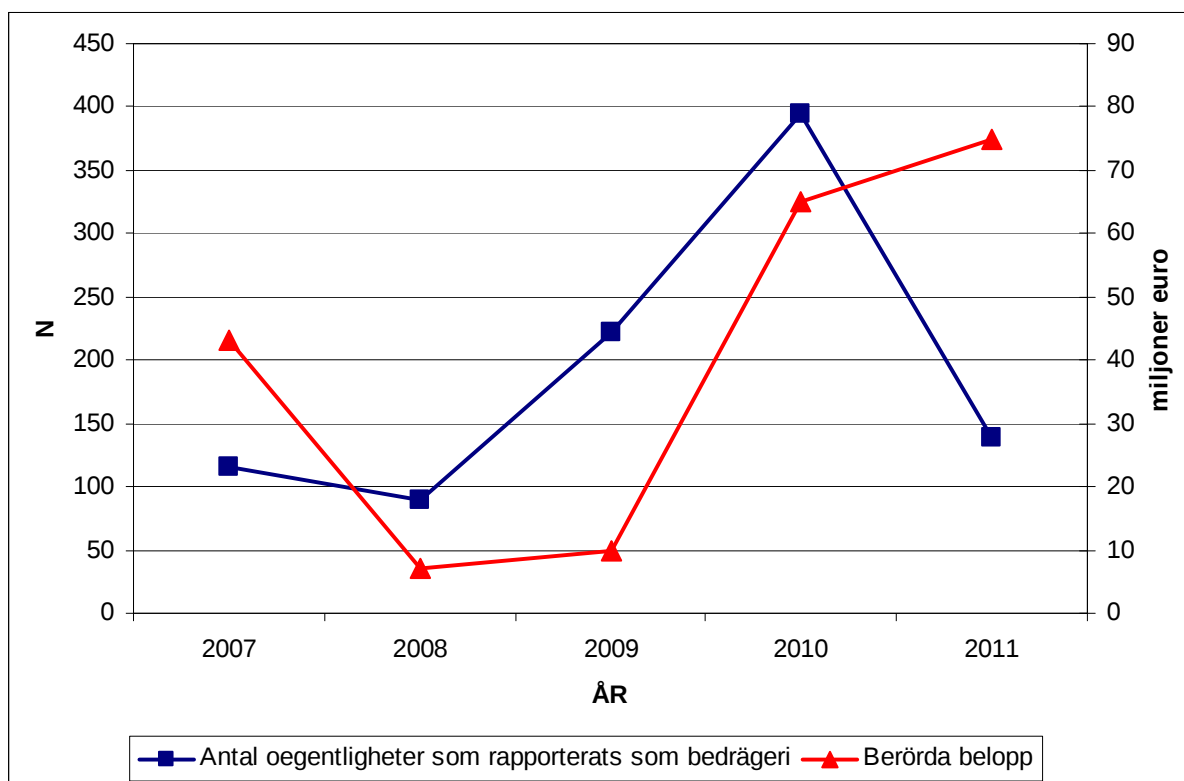
2.1.2.2. Sammanhållningspolitik

2011 minskade både antalet oegentligheter som rapporterades som bedrägeri på sammanhållningspolitikens område och de berörda beloppen betydligt jämfört med föregående år (med 46 % respektive 63 % – se diagram 3).

Liksom beträffande andra typer av oegentligheter var denna kraftiga minskning väntad till, eftersom orsakerna till den kraftiga uppgången 2010 har neutraliserats⁹.

⁹ Dvs. avslutandet av programperioden 2000–2006 och den ökande rapporteringen efter införandet av IMS.

Diagram 4: Sammanhållningspolitik: oegentligheter som rapporterats som bedrägeri och berörda belopp – 2007–2011

Tendenser som påvisats under tidigare år bekräftades: Polen, Tyskland och Italien rapporterade flest fall (149 av 276) och Tyskland är fortfarande den medlemsstat som uppvisar bäst resultat när det gäller att genomföra straffrättsliga förfaranden i syfte att fastställa bedrägeri och utdöma påföljd.

Six medlemsstater har inte rapporterat några oegentligheter som bedrägeri på området för sammanhållningspolitik under 2011. Det rör sig om Belgien, Cypern, Danmark, Frankrike, Malta och Nederländerna. Det är fortfarande oklart varför så är fallet även i större medlemsstater, t.ex. Frankrike.

Oegentligheter som rapporterats som bedrägeri yttrar sig oftast i användning av falska eller förfälskade dokument (styrkande handlingar, deklARATIONER eller intyg), i huvudsak för att kunna inkludera icke stödberättigande utgifter (vilket resulterar i uppblåsta kostnader för projektet) eller för att kunna betala ut ekonomiskt stöd till mottagare som inte är berättigade till detta. Tre fall rörde korruption. De ekonomiska konsekvenserna av dessa uppskattas till omkring 750 000 euro.

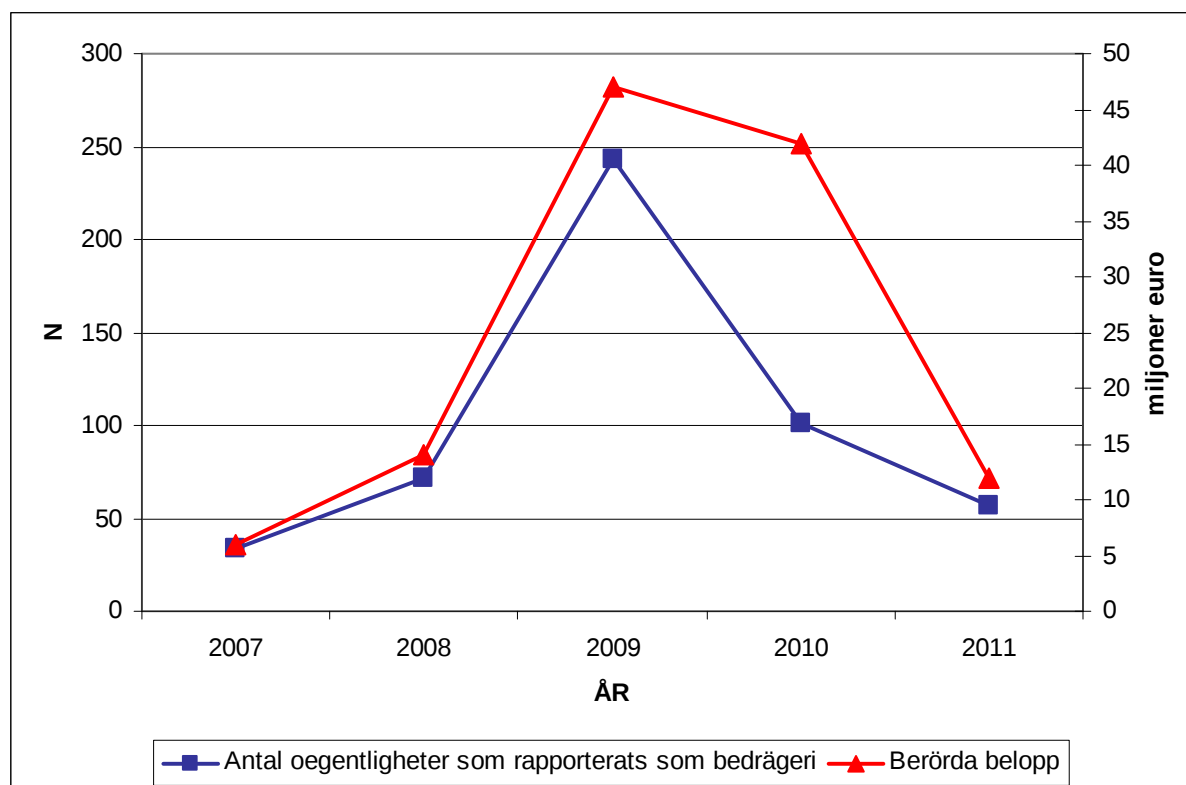
När det gäller jordbruk och sammanhållningspolitik uppmanas medlemsstaterna att förklara det låga antalet fall av "misstänkt bedrägeri" som anmälts och att rapportera om hur deras kontrollsystem inriktas på högriskområden för att förbättra förutsättningar att förebygga och upptäcka bedrägerier.

2.1.2.3. Stöd inför anslutningen

När det gäller stöd inför anslutningen fortsatte antalet oegentligheter som rapporteras som bedrägeri och de därmed förbundna beloppen att minska avsevärt under 2011, vilket bekräftar den tendens som kunde iakttas 2010.

Detta är den uppenbara följd av utfasningen av EU 10- och EU 2-länder från åtgärder som finansieras via programmen för stöd inför anslutningen under perioden 2000–2006.

Diagram 5: Föranslutningsstöd: oegentligheter som rapporterats som bedrägeri och berörda belopp — 2007–2011

Liksom under tidigare år hade de flesta fallen som rör föranslutningsstöd (programperioden 2000–2006) anknytning till Sapard (det särskilda föranslutningsprogrammet för jordbruket och landsbygdens utveckling). Polen rapporterade flest fall, följt av Rumänien.

När det gäller instrumentet för stöd inför anslutningen (programperioden 2007–2013), fördelade sig de nio oegentligheter som rapporterats som bedrägeri mellan de fem olika komponenterna¹⁰. Oegentligheter inom alla fem komponenterna rapporterades av Turkiet, medan ett enda fall som rörde den gränsöverskridande komponenten upptäcktes i Italien (en del av programmet för gränsöverskridande samarbete kring Adriatiska havet). I denna region är det endast Turkiet som använder IMS för rapportering av oegentligheter, medan Kroatien fortfarande inte använder systemet, trots den utbildning och det stöd som ges.

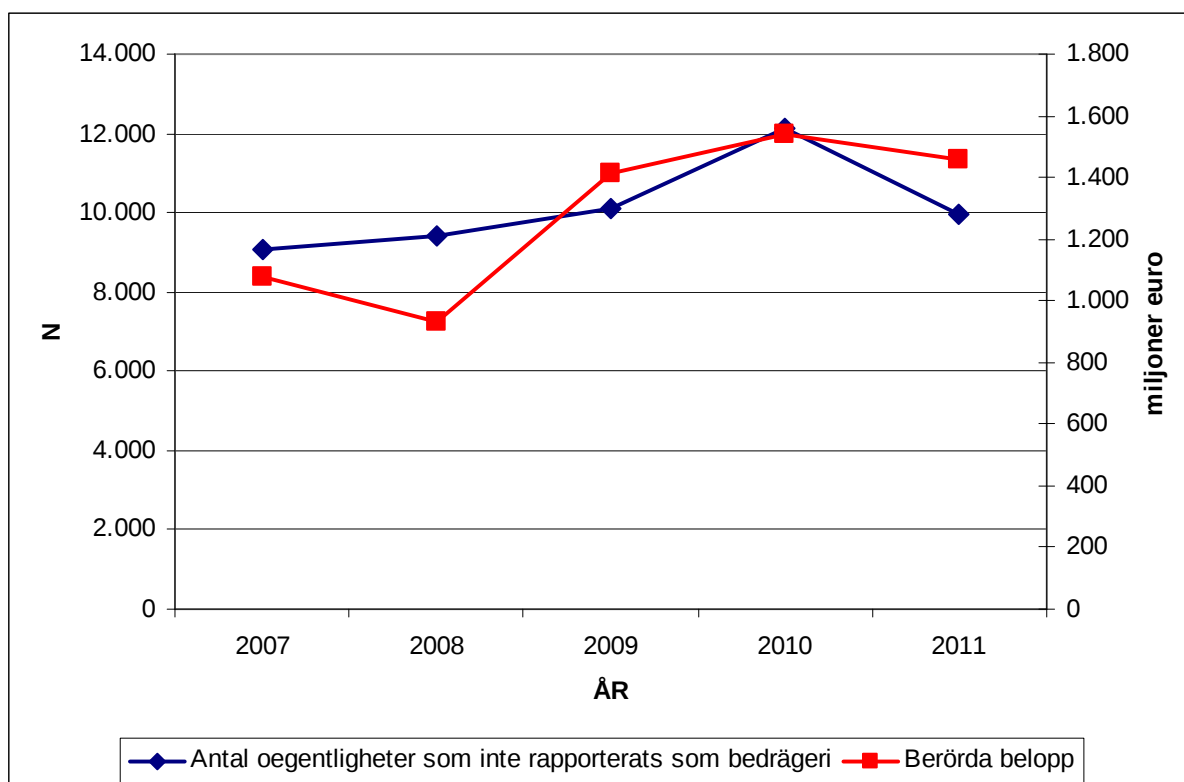
¹⁰ Gränsöverskridande samarbete, mänskliga resurser, landsbygdsutveckling, regional utveckling och tekniskt bistånd.

Kommissionen uppmanar Kroatien att fullborda genomförandet av IMS och förbättra rapporteringens kvalitet. Kommissionen uppmanar f.d. jugoslaviska republiken Makedonien att genomföra systemet.

2.2. Analys av oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri av medlemsstaterna under 2011

Under 2011 minskade antalet oegentligheter som inte rapporteras som bedrägeri totalt sett (se diagram 6). Minskningen var särskilt kraftig på sammanhållningspolitikens och föranslutningspolitikens områden.

Diagram 6: Oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri och berörda belopp (alla områden) — 2007–2011

På inkomstsidan ökade de ekonomiska konsekvenserna av oegentligheter som inte rapporterades som bedrägeri något jämfört med 2010 (se tabell 2).

Tabell 2: Oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri — 2011

Område	Antal oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri		Beräknade ekonomiska konsekvenser av oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri			
	2010	2011	2010		2011	
			(milj. euro)	% av anslag	(milj. euro)	% av anslag

Jordbruk	1427	2256	62	omkr. 0,11 %	101	omkr. 0,18 %
Fiskeri	1	46	0.01	0 %	1.6	omkr. 0,24 %
Sammanhållningspolitik	6598	3604	1186	omkr. 2,41 %	1015	omkr. 2,00 %
Föranslutningsmedel	323	207	42	omkr. 2,59 %	48	omkr. 2,63 %
Direkta utgifter	1000	888	39.5	omkr. 0,27 %	49.9	omkr. 0,78 %
Utgifter totalt	9349	7001	1325.51	omkr. 0,94 %	1215.5	omkr. 0,86 %
Inkomster totalt¹¹ (traditionella egna medel)	3861	3973	253	(omkr. 1,21 % av TEM (brutto) som uppburits för 2010)	278	(omkr. 1.24 % av TEM (brutto) som uppburits för 2011)

När det gäller traditionella egna medel uppgick antalet oegentligheter som inte rapporteras med bedrägeri under 2011 till 3 973, vilket innebar en ökning jämfört med 2010, både räknat i antal och sett till berörda belopp.

Medlemsstaternas tullkontrollstrategier bör inriktas mer på högriskimport, så att möjligheterna att upptäcka fall av bedrägerier och oegentligheter rörande traditionella egna medel kan förbättras ytterligare.

På **jordbruksområdet** uppgick antalet oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri under 2011 till 2 256, vilket innebär en ökning jämfört med 2010, både räknat i antal och sett till berörda belopp. Ökningen av antalet fall är en återspeglning av ökade utgifter, men framför allt ett resultat av de extra insatser som medlemsstaterna och kommissionen gjort för att förbättra processen för rapportering av oegentligheter¹².

De ekonomiska konsekvenserna av oegentligheter som inte rapporterats som bedrägeri på jordbruksområdet ökade också, från 62 miljoner euro 2010 till 101 miljoner euro 2011. Särskild tonvikt läggs på budgetåren 2004–2006 som räknas som "avslutade" eftersom kontroll- och revisionsplaner har genomförts, förfaranden för återkrav har inletts och oegentligheter har rapporterats.

Inom områdena för **sammanhållningspolitik** och **föranslutningsstöd** är slutsatserna rörande oegentligheter som rapporterats som bedrägeri relevanta också när det gäller att förklara minskningen i antalet oegentligheter som inte rapporteras som bedrägeri (programmets

¹¹ Se fotnot 7.

¹² Utbildning och dokumentation såsom "informationsblad" och "frågor och svar" för att informera och undervisa användare av IMS modul 1848.

cykliska natur, slutet på den ökade rapporteringen efter införandet av IMS, förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemen för sammanhållningspolitiken samt utfasningen av en rad mottagarländer inom ramen för föranslutningspolitiken).

Oegentligheter som inte rapporteras bedrägeri inom sammanhållningspolitiken utgör fortfarande den största andelen av de oegentligheter som påverkar olika utgiftsområden inom EU:s budget, även om den minskar i förhållande till föregående år (omkring 50 % av samtliga rapporterade fall under 2011, jämfört med 70 % 2010).

De flesta av dessa oegentligheter är överträdelser av bestämmelserna om offentlig upphandling och reglerna för stödberättigande utgifter. Detta visar att det fortfarande finns utrymme för förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemen på detta område.

Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta sina ansträngningar för att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i sina förvaltnings- och kontrollsystem på området för sammanhållningspolitik.

Den övergripande kvaliteten på rapporteringen har förbättrats fortlöpande tack vare att IMS har införts och genomförts med framgång i varje medlemsstat. Frankrike var det sista landet som började använda systemet (sista kvartalet 2011). Det finns således utrymme för ytterligare förbättringar, särskilt när sammankopplingen av det nationella it-systemet Presage och IMS slutförs 2012.

När det gäller sammanhållningspolitik uppmanar kommissionen Frankrike att senast till slutet av 2012 fullborda genomförandet av IMS-systemet.

2.3. Analys av bedrägeri och andra oegentligheter i samband med utgifter som förvaltas direkt av kommissionen under 2011

Detta avsnitt rör betalningskrav¹³ som utfärdats av kommissionens avdelningar i samband med utgifter som står under ”centraliserad direkt förvaltning”¹⁴.

Enligt kommissionens periodiserade redovisningssystem (Abac) utfärdades under budgetåret 2011 totalt 3 389 betalningskrav motsvarande ett sammanlagt belopp på 225 miljoner euro. Bland dessa betalningskrav angavs 922 oegentligheter som andra oegentligheter än bedrägerier och 24 som bedrägerier. Analyser visar att ytterligare 10 återkrav kan betraktas som bedrägerier. De ekonomiska konsekvenserna av dessa 34 bedrägerier uppgår till 1,5 miljoner euro. Jämfört med den totala budget som anslagits genom den centraliserade direkta förvaltningen under samma budgetår får andelen bedrägerier och oegentligheter betraktas som mycket låg.

¹³ Enligt artikel 72 i budgetförordningen (rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002), är godkännandet av ett återkrav den handling varigenom den, efter delegering eller vidaredelegering, ansvarige utanordnaren instruerar räkenskapsföraren att återkräva en fastställd fordran genom att utfärda ett betalningskrav.

¹⁴ Centraliserad direkt förvaltning omfattar alla EU:s utgifter från fonder som förvaltas av EU-institutionerna (t.ex. institutionernas administrativa utgifter och program som Leonardo, Erasmus, sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, osv.). Enligt artikel 53 i budgetförordningen ska denna del av budgeten genomföras centralt, dvs. direkt av kommissionens avdelningar, eller genom att uppgifter delegeras till tredjeländer (decentraliserad förvaltning) eller till internationella organisationer (gemensam förvaltning).

3. ÅTERKRAV

Uppgifterna om återkrav i detta avsnitt, som uppdelats efter de olika sektorerna på budgetens utgiftssida, bygger på de som offentliggjorts i Europeiska unionens årsredovisning¹⁵. De skiljer sig därför till omfattning och innehåll från de som redovisats under tidigare år¹⁶.

Tabell 3: Återvinningsgrad per område — 2010–2011

BUDGETOMRÅDE	CONTEXT	ÅTERVIN- NINGSGRAD	
		2010	2011
Trad. egna medel	Den övergripande återbetalningsgraden för alla år (1989–2011) är 50 %.	46 %	52 %
Jordbruk och landsbygdsutveckling ¹⁷	Siffrorna på den här raden avser genomförandet av finansiella korrigeringar som beslutats av kommissionen ¹⁸ .	85 %	77 %
Sammanhållningspolitik	Siffrorna på den här raden avser genomförandet av de finansiella korrigeringar som kommissionen har gjort för att undanta utgifter som inte är förenliga med tillämpliga regler och föreskrifter från EU-finansiering. Finansiella korrigeringar kan också användas när allvarliga brister i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem har upptäckts. Återkrav av felaktigt utbetalda belopp är bara en av de metoder som står till kommissionens förfogande för att	69 %	93 %

¹⁵ Särskilt de som visas i förklarande anmärkning nr 6 om finansiella korrigeringar och återkrav. Det bör betonas att återkravsnivån beräknas som förhållandet mellan finansiella korrigeringar eller återbetalningskrav som beslutats under ett givet budgetår och de återbetalningar som faktiskt gjorts.

¹⁶ De uppgifter som lagts fram under tidigare år var främst baserade på medlemsstaternas rapporter om oegentligheter. Dessa uppgifter presenteras i kommissionens arbetsdokument om statistisk utvärdering av oegentligheter som rapporterats under 2011 (*Statistical Evaluation of Irregularities reported in 2011*). För att möjliggöra jämförelse med tidigare års resultat för vart och ett av de berörda politikområdena har återbetalningsgraden för 2010 beräknats på nytt för varje sektor.

¹⁷ Denna kategori omfattar vissa instrument för landsbygdsutveckling inom ramen för föranslutningsstödet.

¹⁸ Belopp som inte återbetalas samma år återbetalas under alla omständigheter nästföljande år.

	genomföra finansiella korrigeringar.		
Övriga typer av förvaltning ¹⁹	Gäller återvinning av belopp som utbetalats felaktigt på grund av misstag eller oegentligheter som upptäckts av kommissionen eller Olaf, medlemsstaterna, Europeiska revisionsrätten, för den del av budgeten som inte genomförs med delad förvaltning.	92 %	92 %

3.1. Inkomster (traditionella egna medel)

När det gäller traditionella egna medel är medlemsstaterna skyldiga att återkräva belopp som på felaktiga grunder inte betalats in och att registrera dem i Ownres-databasen. De belopp som ska återkrävas efter oegentligheter som upptäckts under 2011 uppgår till 321 miljoner euro (ungefär 1,43 % av det totala belopp av traditionella egna medel som samlats in för 2011). När det gäller fall som upptäcktes under 2011 har medlemsstaterna redan uppburit 166 miljoner euro, vilket ger en återbetalningsgrad på 52 % för det året. Dessutom har medlemsstaterna fortsatt sitt arbete med att kräva in belopp som gäller fall från tidigare år. Under 2011 krävde alla 27 medlemsstater in sammanlagt omkring 305 miljoner euro med anknytning till fall som upptäcktes mellan 1989 och 2011.

Medlemsstaternas uppbörd av traditionella egna medel övervakas med hjälp av kontroller av dessa medel och genom det förfarande som kräver att alla belopp överstigande 50 000 euro som medlemsstaterna anger vara omöjliga att driva in ska anmälas till kommissionen. Medlemsstaterna hålls ekonomiskt ansvariga för utebliven uppbörd av traditionella egna medel i sådana fall där brister konstateras i uppbörden.

Över 98 % av alla traditionella egna medel uppbärs utan några särskilda problem.

3.2. Utgifter som förvaltas av medlemsstaterna

3.2.1. Naturresurser (jordbruk och Europeiska fiskerifonden)

Inom ramen för förfaranden för kontroll av överensstämmelse på jordbruksområdet utfördes revisionsuppdrag som resulterade i finansiella korrigeringar. Dessa, som verkställdes av kommissionen, uppgick till sammanlagt 822 miljoner euro av totalt 1 068 miljoner euro som beslutats eller bekräftats.

När det gäller Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) återvann medlemsstaterna 173 miljoner euro från mottagare under budgetåret 2011. Som ett resultat av detta hade 44 %²⁰ av EGFJ:s utestående fordringar från 2007 och framåt redan återvunnits av medlemsstaterna i slutet av 2011. Den mekanism för godkännande av räkenskaper ("50/50"-regeln) som infördes

¹⁹ Denna kategori ("övriga typer av förvaltning") inkluderar den del av EU:s budget som förvaltas genom direkt förvaltning. Hit hör således föranslutningsstödet (utom landsbygdsutveckling), vars rapporterade oegentligheter analyseras i punkt 2.1.2.3, och de betalningskrav som utfärdas av kommissionen, som analyseras i punkt 2.2.

²⁰ Denna siffra gäller endast återvinning.

genom förordning (EG) nr 1290/2005²¹ ger ett starkt incitament för medlemsstaterna att återkräva felaktiga utbetalningar från stödmottagare snarast möjligt.

De samlade EGFJ-belopp som de nationella myndigheterna hade att återkräva från stödmottagare vid utgången av budgetåret 2011 uppgick dock trots detta till 1,2 miljarder euro. Det utestående beloppet till EU:s budget är dock lägre, eftersom medlemsstaterna sedan 2006 redan har betalat in stora utestående belopp (0,45 miljarder euro) till EU:s budget genom tillämpning av 50/50-regeln.

Under åren 2008–2011 har kommissionen granskat den nya mekanismen genom kontroller på plats hos nationella myndigheter som ansvarar för 18 utbetalningsställen i 13 medlemsstater, med en täckning på 90 % av den totala utestående skulden i slutet av budgetåret 2011.

3.2.2. Sammanhållningspolitik

På sammanhållningspolitikens hade kommissionen 2011 redan slutfört finansiella korrigeringar för 624 miljoner euro av de 673 miljoner euro som hade beslutats (93 %).

Den ackumulerade genomförandegraden av finansiella korrigeringar (inklusive alla år fram till 2011) uppgick till 72 %, vilket innebär att totalt 2,5 miljarder euro fortfarande är utestående.

Medlemsstaterna är i första hand ansvariga för att från stödmottagare återvinna belopp som betalats ut felaktigt samt, i förekommande fall, eventuella dröjsmålsräntor. De belopp som återvunnits av medlemsstaterna omfattas inte av denna rapport, som endast tar upp de finansiella korrigeringar som fastställts av kommissionen.

För perioden 2007–2013 är medlemsstaterna skyldiga att förse kommissionen med uppgifter om de belopp som dragits tillbaka från samfinansieringen innan den nationella återkravsprocessen har avslutats och beloppen verkligen har återvunnits från stödmottagare på nationell nivå. Dessa uppgifter (partiella i förhållande till det totala belopp som omfattas av återkrav och finansiella korrigeringar) presenteras i ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar om statistisk utvärdering av oegentligheter som rapporterats under 2011 (Statistical Evaluation of Irregularities reported in 2011).

3.2.3. Andra typer av förvaltning

När det gäller den del av EU:s budget som förvaltas genom direkt förvaltning blir utgifter som inte står i överensstämmelse med gällande regler och föreskrifter antingen föremål för återkrav från kommissionen, eller så dras de av från den påföljande kostnadsredovisningen²².

3.2.3.1. Stöd inför anslutning

När det gäller stöd inför anslutning är de stödmottagande länderna huvudansvariga för att återvinna belopp som betalats ut felaktigt samt, i förekommande fall, eventuella

²¹ Om en medlemsstat inte lyckas återvinna det felaktigt utbetalda beloppet från den slutliga mottagaren inom fyra år från det första administrativa eller rättsliga konstaterandet (eller inom åtta år i ärenden som prövas av nationell domstol) belastar beloppet den berörda medlemsstatens budget till 50 % i samband med det årliga avslutandet av räkenskaperna för EGFJ och EJFLU.

²² Om avdraget görs direkt av mottagaren i kostnadsredovisningen kan uppgifterna inte registreras i kommissionens redovisningssystem.

dröjsmålsräntor från stödmottagare. Uppgifterna i denna rapport baseras på de fall av misstänkta bedrägerier och oegentligheter som rapporterats av mottagarländerna.

Sett till de fall som rapporterats under 2011 har återvinningsgraden förbättrats avsevärt jämfört med tidigare år, med samlade återbetalningar på nästan 26 miljoner euro (46 %).

Den samlade återvinningen (alla belopp som rapporterats, inklusive tidigare år) har också förbättrats, med återbetalningar på över 100 miljoner euro och en återbetalningsgrad på mer än 60 %.

Dessa positiva resultat är direkt kopplade till avslutandet av programmen för stöd inför anslutningen.

3.2.3.2. Utgifter som förvaltas av kommissionen

För återkrav som utfärdades under 2011 avseende både bedrägerier och andra oegentligheter kunde fullständig eller partiell återbetalning konstateras i nästan alla de 922 fallen. Återvinningsgraden vid "oegentligheter som rapporterats som bedrägeri" är 50 %. Återvinningsgraden vid andra oegentligheter är 64 %.

4. POLITIK FÖR BEDRÄGERIBEKÄMPNING PÅ EU-NIVÅ

4.1. Politiska åtgärder för bedrägeribekämpning som kommissionen lanserade 2011

4.1.1. *Olaf:s reformförslag*

Den grundförordning som definierar Olafs huvudsakliga roll och befogenheter att utföra sina administrativa utredningar²³ är för närvarande föremål för en översyn. Med utgångspunkt i en diskussionsprocess som genomförts under 2010 lade kommissionen i mars 2011 fram ett ändrat förslag för att förbättra den rättsliga ramen för Olafs arbete till medlagstiftarna, Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.

Det ändrade förslaget syftar till att göra Olafs utredningar effektivare och samtidigt förtydliga de berörda personernas processuella rättigheter.

Förslaget har analyserats av rådet på arbetsgruppsnivå och behandlades i juni 2012 vid ett informellt trepartsmöte mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

4.1.2. *Kommissionens bedrägeribekämpningsstrategi*

För att förbättra förutsättningarna att förebygga och upptäcka bedrägerier på EU-nivå antog kommissionen i juni 2011 ett meddelande om kommissionens strategi för bedrägeribekämpning²⁴. Strategin är i första hand riktad till de av kommissionens avdelningar som förvaltar EU-medel, och den fastställer följande prioriteringar:

- Inkludering av adekvata bestämmelser om bedrägeribekämpning i kommissionens förslag till utgiftsprogram inom ramen för den nya fleråriga budgetramen.

²³ Förordning (EG) nr 1073/1999.

²⁴ KOM(2011) 376 slutlig.

- Utveckling och genomförande av strategier för bedrägeribekämpning på avdelningsnivå inom kommissionen med bistånd från Olaf.
- Översyn av direktiven om offentlig upphandling i syfte att förenkla kraven och minska risken för upphandlingsbedrägeri i medlemsstaterna.

Under 2011 och i början av 2012 gjordes framsteg med att föra in bestämmelser om bedrägeribekämpning i finansieringsprogram, med att inrätta ett nätverk för förebyggande av bedrägerier och med att skapa en särskild webbplats för förebyggande av bedrägerier som är tillgänglig för samtliga kommissionens avdelningar. Genomförandet av strategin bör vara avslutat 2014.

4.1.3. *Kommissionens handlingsplan för att bekämpa smuggling av cigaretter och alkohol längs EU:s östra gräns*

Smuggling av högt beskattade varor, huvudsakligen cigaretter och alkohol, förorsakar betydande förluster av inkomster till EU:s och medlemsstaternas budgetar. Den direkta förlusten av tullintäkter till följd av cigarettsmuggling i EU uppskattas till mer än 10 miljarder euro per år. För att medverka till att lösa detta problem lanserade kommissionen i juni 2011 en handlingsplan för att intensifiera ansträngningarna att bekämpa smuggling av cigaretter och alkohol längs EU:s östra gräns²⁵.

I handlingsplanen analyseras befintliga initiativ och problem och föreslås riktade åtgärder som ska genomföras senast 2014, med hjälp av medlemsstaterna, Ryssland och länderna inom det östliga partnerskapet (Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Moldavien och Ukraina). Till dessa åtgärder hör att stödja utveckling av förmågan att kontrollera efterlevnaden och ge tekniskt bistånd och utbildning, stärka insatserna för att avskräcka från missbruk och öka medvetenheten samt intensifiera det operativa samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i regionen, inklusive informationsutbyte och fördjupat internationellt samarbete.

Vissa av dessa åtgärder har redan vidtagits. Några exempel är: en målgruppsinriktad operativ konferens på regional nivå om smuggling av tobak, som ska hållas i Rumänien i slutet av juni 2011, utstationering av en sambandsman från Olaf vid EU:s delegation i Kiev för att stärka samarbetet med behöriga brottsbekämpande myndigheter i Ukraina, samt en gemensam tulloperation som för första gången inriktas på smuggling av tobaksprodukter och syntetiska narkotikaprekursorer med järnväg längs EU:s östra gräns (se avsnitt 4.2.5.3 i denna rapport).

Att uppnå målen i handlingsplanen var en av de viktigaste prioriteringarna under 2011 och fortsätter att vara en central målsättning under 2012.

4.1.4. *Kommissionsinitiativ för skydd av EU:s ekonomiska intressen genom straffrättsliga åtgärder och administrativa utredningar*

I sitt arbete för att skydda EU:s finanser tillämpar medlemsstaterna nationella regler. Som en följd av detta varierar andelen fällande domar i mål som rör brott mot EU:s budget avsevärt från en EU-medlemsstat till en annan, från 14 % till 80 %. Samtidigt kan man konstatera att medlemsstaternas straffrättsliga system endast har harmoniserats till en viss gräns²⁶, att det

²⁵ SEK(2011) 791.

²⁶ Andra rapporten om genomförandet av konventionen om skydd av EU:s finansiella intressen (KOM(2008) 77).

rättsliga samarbetet inte är tillräckligt effektivt och att det finns en tendens att begränsa rättsliga åtgärder till inhemska fall, utan hänsyn till den europeiska dimensionen.

Sammantaget är mekanismerna för att avskräcka mot brottsligt missbruk av EU:s budget otillräckliga. Följaktligen har kommissionen meddelat att den har för avsikt att förstärka den rättsliga ramen för att skydda EU:s ekonomiska intressen på ett antal områden²⁷, inbegripet:

- Definitionen av allvarliga överträdelser som skadar EU:s ekonomiska intressen (t.ex. bedrägeri) och andra relevanta brott (t.ex. förskingring).
- Förfaranderamen, i sådana fall där åtgärder är nödvändiga för att förbättra samarbetet och informationsutbytet mellan alla behöriga myndigheter.
- Den institutionella ramen för att utreda och lagföra de som begår brott mot EU:s ekonomiska intressen. Detta inbegriper att stärka befintliga organ — Eurojust och Olaf – och att inrätta en särskild europeisk åklagarmyndighet.

Beträffande den första punkten lade kommissionen fram ett lagförslag den 11 juli 2012²⁸. På de andra områdena överväger kommissionen för närvarande olika alternativa förslag.

Dessutom anser kommissionen att det behövs ett starkare skydd av sedlar och mynt i form av straffrättsliga påföljder, i linje med kommissionens arbetsprogram. Detta kan inkludera att göra det möjligt för alla medlemsstater att använda samma uppsättning utredningsmetoder och att införa lägstanivåer för påföljder. Kommissionen håller på att utarbeta ett lagförslag om detta.

4.1.5. *Fleråriga budgetramen för 2014–2020 – programmen Herkules III och Perikles 2020*

I syfte att förstärka förebyggandet av och kampen mot bedrägerier antog kommissionen i december 2011 förslag till finansiering av två program: Herkules III²⁹ och Perikles 2020³⁰. Båda förslagen lades fram inom ramen för den nya fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 och är efterföljare till pågående program som löper ut i slutet av 2013.

Herkules III är ett finansieringsprogram med särskild inriktning på att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som påverkar EU:s ekonomiska intressen. Det innehåller bestämmelser om upphandling av specialutrustning och databaser som ska användas av nationella brottsbekämpande organ och utbildning av specialister på bedrägeribekämpning. Den föreslagna budgeten för sjuårsperioden ligger på sammanlagt 110 miljoner euro.

De nya tillägg som föreslås i Herkules III syftar till rationalisering av målen och förenkling av genomförandet jämfört med det nuvarande programmet. När det gäller tekniskt stöd till medlemsstaterna innebär förslaget, i enlighet med vad ett stort antal aktörer har begärt, en

²⁷ Meddelande från kommissionen om skyddet för Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar – en integrerad politik för att se till att skattebetalarnas pengar används på rätt sätt, KOM(2011) 293 av den 26 maj 2011, samt det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer meddelandet, SEK(2011) 621.

²⁸ COM(2012) 363 slutlig.

²⁹ KOM(2011) 914 slutlig.

³⁰ KOM(2011) 913 slutlig.

ökning av medfinansieringen från 50 % till 80 %. Syftet är att också medlemsstater med mer begränsad förmåga till medfinansiering också kan omfattas av dessa program.

Genom Periklesprogrammet erbjuds utbildning och bistånd för att stärka skyddet för eurosedlar och euromynt mot bedrägeri och förfalskning. Det stöder tvärvetenskapliga och gränsöverskridande workshoppar, möten och seminarier samt riktade utstationeringar och utbyten av personal från nationella myndigheter i EU och övriga världen, men erbjuder också tekniskt, vetenskapligt och operativt stöd.

Förslaget om Periklesprogrammet 2020 omfattar också nya inslag, t.ex. möjlighet att köpa relevant utrustning och en ökning av medfinansieringssatsen (upp till 90 % i undantagsfall). Den föreslagna budgeten för sjuårsperioden ligger på sammanlagt 7,7 miljoner euro.

Båda förslagen ska diskuteras av Europaparlamentet och rådet under 2012.

4.1.6. Nya organisationen av OLAF och dess granskningsförfarande

I mars 2011 inledde Olaf en intern översyn med särskilt fokus på att förbättra den organisatoriska uppbyggnaden av Olaf och dess granskningsförfaranden.

Baserat på denna översyn trädde ett nytt organisationsschema för Olaf i kraft den 1 februari 2012. Den nya strukturen ledde till lägre allmänna omkostnader och minskad administrativ börda. Dessutom utökades den personalstyrka som avdelats till utredningar med 30 %, samtidigt som Olafs roll som ansvarig kommissionsavdelning för den övergripande bedrägeribekämpningsstrategin konsoliderades. Granskningsförfarandena rationaliserades och en ny uppsättning prioriteringar för utredningsstrategin fastställdes.

4.2. Andra politiska åtgärder av betydelse för kampen mot bedrägerier som vidtagits av kommissionen under 2011

4.2.1. Kommissionens meddelande om bekämpning av korruption inom EU

Genomförandet av den rättsliga ramen för bekämpning av korruption är fortfarande ojämnt fördelat över medlemsländerna och otillfredsställande totalt sett. Därför lade kommissionen fram en övergripande strategi mot korruption för de närmaste åren³¹. Kommissionen efterlyste en tydligare inriktning på korruptionsbekämpning inom ett antal politikområden och pekade på ett antal åtgärder, bl.a. ett närmare samarbete, moderniserade EU-regler om förverkande av tillgångar som förvärvats genom brott, reviderad lagstiftning om offentlig upphandling, bättre brottsstatistik och ökad användning av villkor i samarbete och utvecklingspolitiken.

Kommissionen kommer att utarbeta en rapport om korruptionsbekämpning vartannat år från och med 2013. Syftet med rapporten är att intensifiera insatserna mot korruption och stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna samt att identifiera EU-trender, underlätta utbytet av bästa praxis och bereda marken för framtida EU-strategier.

³¹ Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om insatser mot korruption på EU:s territorium – KOM(2011) 308 slutlig.

4.2.2. Modernisering av reglerna om offentlig upphandling

På grundval av resultaten av ett offentligt samråd den 20 december 2011 har kommissionen antagit förslag³² om att modernisera direktiven om offentlig upphandling. Syftet med dessa är att se till att medlemsstaterna inför effektiva mekanismer för att förebygga osunda affärsmetoder och förbättra insynen. Kommissionen anser att sådana åtgärder inte bara främjar rättvis konkurrens mellan anbudsgivare, utan också säkerställer att myndigheterna använder skattebetalarnas pengar på ett effektivt sätt.

Parallellt föreslog kommissionen grundläggande åtgärder för öppenhet och förfarandekrav vid tilldelning av koncessioner³³ för uteslutning av kandidater som hade dömts för korruption, penningtvätt och bedrägerier, och vidta åtgärder för att undvika intressekonflikter.

4.2.3. Sammanhållningspolitik

När det gäller sammanhållningspolitiken för perioden efter 2013 anser kommissionen att de aspekter som rör bedrägeribekämpning måste stärkas genom: införande av ett system för nationell ackreditering, en förvaltningsförklaring och ett årligt räkenskapsavslut för att öka säkerheten. I synnerhet med avseende på den ekonomiska förvaltningen och kontrollen av programmen föreslog kommissionen att förvaltningsmyndigheten ska införa effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning med hänsyn till de risker som identifierats³⁴.

4.2.4. Direkta utgifter

För att förebygga, upptäcka och utreda bedrägerier som berör direkta utgifter och bistånd till tredjeland har kommissionen föreslagit införande av en standardbestämmelse³⁵ om skydd av unionens ekonomiska intressen i alla nya förslag som faller inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020, så att det blir möjligt att förbättra samstämmigheten mellan olika utgiftsprogram.

4.2.5. Tull

4.2.5.1. Systemet för transiteringsinformation mot bedrägeri

För att kunna trappa upp kampen mot bedrägerier med anknytning till tullar är det viktigt att hålla alla berörda myndigheter informerade om förflyttningar av varor i transitering inom EU. För detta ändamål har kommissionen (Olaf) utformat och inrättat ett centralt register för sådan information, kallat systemet för transiteringsinformation mot bedrägeri – förkortat Atis (*Anti-*

³² Förslag till direktiv om offentlig upphandling, KOM(2011) 896 slutlig – 2011/438 (COD), och förslag till direktiv om upphandling av enheter som bedriver verksamhet på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, KOM(2011) 895 slutlig 2011/439 (COD):http://ec.europa.eu/internal_market/publicprocurement/modernising_rules/reform_proposals_en.htm.

³³ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tilldelning av koncessioner, KOM(2011) 897 slutlig – 2011/0437 (COD).

³⁴ Särskilt artikel 114 c i förslaget, KOM(2011) 615.

³⁵ Se t.ex. förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ett konsumentprogram 2014–2020, KOM(2011) 707 slutlig, 9.11.2011 och förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020), KOM (2011) 809 slutlig, 30.11.2011.

Fraud Transit Information System). Sedan den 1 september 2011 har kommissionen, medlemsstaterna och Eftaländerna³⁶ tillgång till Atis i realtid.

4.2.5.2. Ömsesidigt administrativt bistånd mellan EU-medlemsstater och tredjeländer och därtill knutna bestämmelser om bedrägeribekämpning

För att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen innehåller olika avtal, såsom förmånshandels- och/eller icke-förmånsavtal och tullavtal, bestämmelser om ömsesidigt administrativt bistånd och om förebyggande, utredning och bekämpning av brott mot tullagstiftningen.

Vid utgången av 2011 fanns 43 avtal omfattande sammanlagt 58 länder i kraft. Förhandlingar om förmånshandel pågår med Indien, Kanada, Singapore, Malaysia, Mercosur, Georgien, Moldavien och sex EPA-regioner (avtalet om ekonomiskt partnerskap).

4.2.5.3. Gemensamma tullinsatser

Tullmyndigheterna i EU:s medlemsstater, och även i vissa länder utanför EU, genomför i samarbete med Olaf regelbundet gemensamma insatser av begränsad varaktighet i syfte att bekämpa smuggling av känsliga varor och bedrägerier i vissa riskfyllda områden och/eller på identifierade handelsrutter. Det är kommissionen (Olaf) som initierar dessa gemensamma tullinsatser och/eller tillhandahåller det stöd som krävs.

I april 2011 organiserades en gemensam tullinsats med kodnamnet "Fireblade" av Ungern och kommissionen (Olaf), i samarbete med Europol. Alla EU:s medlemsstater samt Kroatien, Ukraina och Moldavien inbjöds att delta. Det ledde till beslag av mer än 28 000 stycken/par förfälskade textilprodukter och accessoarer som man försökte föra in i EU landvägen över den östra gränsen. Ekonomiskt motsvarar dessa beslag minst 1 miljon euro för marknadsvärdet av de kvarhållna varumärkesförfälskade varorna plus minst 1,5 miljoner euro för obetalda avgifter och skatter på de smuggelcigaretter som upptäcktes under insatsen.

I oktober 2011 inledde Polens tullmyndighet, i nära samarbete med Olaf, en gemensam tullinsats med kodnamnet "Fat". Tjugofyra EU-medlemsstater samt Kroatien, Turkiet, Norge och Schweiz deltog. Detta var den första gemensamma tullinsatsen som rörde järnvägstransporter, och målet var att komma åt smuggling av tobaksprodukter och syntetiska narkotikaprekursorer längs EU:s östra gräns. Följden blev att omkring 1,2 miljoner cigaretter kunde påträffas i godståg som skulle transportera ved och järn. Smuggelgodset togs i beslag. Om smugglingen hade lyckats skulle den ha medfört förluster på minst 205 000 euro i obetalda tullar och avgifter.

4.2.6. Mervärdesskatt

På grundval av resultaten av ett offentligt samråd³⁷, men även med hänsyn till diskussionerna med medlemsstaterna och de yttranden som avgivits av de europeiska institutionerna, antog kommissionen i december 2011 ett meddelande om mervärdesskattens framtid – Mot ett

³⁶ Utom Schweiz.

³⁷ KOM(2010) 695. Det offentliga samrådet avslutades den 31 maj 2011.

enklare, robustare och effektivare mervärdesskattesystem som anpassats till den inre marknaden”³⁸.

Nya sätt att stärka kampen mot bedrägerier kommer att utforskas, t.ex. att förbättra det administrativa samarbetet med tredjeländer, införa en mekanism för snabba insatser mot nya bedrägerier och genomföra undersökningar om nya system för skatteuppbörd.

Kommissionen kommer också att ge tekniskt bistånd och bistånd med kapacitetssuppletering för att hjälpa medlemsstaterna att göra sina skatteförvaltningar effektivare och mer bedrägerisäkra. Dessutom är kommissionen i färd med att inrätta ett permanent EU-forum där skattemyndigheter, företrädare för näringslivet och kommissionen kan diskutera frågor om bedrägeribekämpning med anknytning till förvaltningen av mervärdesskattesystemet.

4.2.7. *Internationella konventioner, instrument och administrativt samarbete*

I en globaliserad värld är bedrägeri i allt högre grad ett gränsöverskridande fenomen. Det är därför viktigt att stärka samarbetet med länder och internationella organisationer i hela världen som är mottagare av EU-medel och/eller givare vid sidan av Europeiska unionen.

En stark rättslig ram, med tydliga åtaganden från partnerländerna, är en nödvändighet för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av de medel som mottas från EU och för att samarbeta med EU för att bekämpa bedrägerier och korruption. För att skapa en sådan ram har Europeiska kommissionen föreslagit en rad bestämmelser om kontroll och bedrägeribekämpning i nya eller omförhandlade bilaterala avtal.

Under 2011 föreslogs sådana bestämmelser³⁹ i utkastet till avtal med mottagarländer som Afghanistan och Kazakstan och i utkastet till associeringsavtal med tre länder inom det östliga partnerskapet: Armenien, Azerbajdzjan och Georgien. Effektivare bestämmelser med inriktning på informationsutbyte föreslogs också i samarbetet med ledande givarländer som Australien. Europeiska utrikestjänsten och Europeiska kommissionen kommer att verka för att sådana bestämmelser införs i de nya avtalen med dessa länder under förhandlingarna under 2012.

Under 2011 lanserade kommissionen (Olaf) en större kampanj för att öka samarbetet, särskilt utbytet av information om kampen mot bedrägerier med internationella organisationer, t.ex. Världsbankens vice ordförande med särskilt ansvar för frågor som rör yrkesmässig integritet.

4.2.8. *Kampen mot olaglig handel med tobaksvaror på internationell nivå*

Kommissionen samordnade EU:s ståndpunkt och företrädde, tillsammans med rådets ordförandeskap, EU under förhandlingarna om protokollet om avskaffande av olaglig handel med tobaksprodukter inom ramen för Världshälsoorganisationens (WHO) ramkonvention om tobakskontroll (FCTC).

Fem möten med det mellanstatliga förhandlingsorganet (INB) har ägt rum, den senaste (INB5) i Genève den 28 mars till den 4 april 2012. Efter intensiva förhandlingar vid INB5

³⁸ KOM(2011) 851.

³⁹ Dessa bestämmelser skiljer sig från dem som nämns i avsnitt 4.2.5.2 genom att de rör EU-budgetens utgiftssida medan de senare rör tull (inkomster).

nåddes en överenskommelse om ett utkast till protokoll om avskaffande av olaglig handel med tobaksprodukter.

Detta utkast till protokoll kommer att läggas fram för övervägande och antagande vid konferensen mellan parterna i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll (FCTC) i Söul, Sydkorea, i november 2012.

4.3. Genomförande av program för bedrägeribekämpning

4.3.1. Herkules II-programmet

Under 2011 fortsatte programmet Herkules II att fokusera på att förbättra det gränsöverskridande och områdesöverskridande samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller att förebygga och bekämpa bedrägerier som skadar EU:s ekonomiska intressen.

Betoningen lades på att upptäcka och förhindra otillåten import av olagliga eller förfälskade produkter, inbegripet cigaretter och tobak (5,1 miljoner euro), genomföra konferenser, seminarier och utbildning (4,8 miljoner euro), betala för användning av externa databaser för utredningsändamål (omkring 2,9 miljoner euro) och stödja akademisk forskning (0,7 miljoner euro).

4.3.2. Periklesprogrammet

Periklesprogrammet erbjuder utbildning och tekniskt bistånd till nationella myndigheter som ansvarar för att skydda eurosedlar och euromynt mot bedrägeri och förfälskning. Under 2011 deltog kommissionen (Olaf) i 15 av Periklesprogrammet verksamheter, inklusive konferenser, seminarier och personalutbyten som organiserades av medlemsstaterna och/eller kommissionen (Olaf). Periklesprogrammets strategi är inriktad på EU:s medlemsstater och syftar till att stärka det regionala samarbetet i kritiska områden. Under 2011 uppgick anslagen ur Periklesprogrammet till totalt 1 miljon euro. Hela detta belopp har tagits i anspråk genom åtaganden.

4.3.3. Informationssystemet för bedrägeribekämpning (Afis).

Informationssystemet för bedrägeribekämpning (Afis) består av en rad applikationer för bedrägeribekämpning som syftar till ett snabbt och säkert utbyte av information relaterad till bedrägeribekämpning mellan de ansvariga nationella myndigheterna och ansvariga avdelningar inom EU-institutionerna. Afis förvaltas av kommissionen (Olaf) och täcker två stora områden: ömsesidigt bistånd i tullfrågor (gemensamma tullinsatser, säker e-post, systemet för transiteringsinformation mot bedrägeri osv.) och hantering av rapporter om oegentligheter från medlemsstater och mottagarländer.

Antalet Afis-användare har ökat stadigt till nästan 10 000 vid mer än 1 200 behöriga myndigheter. Användarna finns i medlemsstater, partnerländer utanför EU, internationella organisationer, kommissionens avdelningar och övriga EU-institutioner.

Under 2011 finansierades Afis genom en driftsbudget på 6 miljoner euro som huvudsakligen används för underhåll, utveckling och tjänsteproduktion (4,8 miljoner euro), medan resten avsätts för tekniskt bistånd, utbildning och hårdvara (1,2 miljoner euro). 2011 års budget för Afis genomfördes fullt ut, med en utnyttjandegrad på 99 % räknat i åtaganden.

4.4. Europaparlamentets resolution av den 6 april 2011 om skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen – bedrägeribekämpning – årsrapporten för 2009

Europaparlamentet antog sin resolution om kommissionens rapport för 2009 den 6 april 2011⁴⁰. Resolutionen innehåller specifika förfrågningar, kommentarer och förslag som täcker samtliga sektorer av budgeten. Den är riktad till kommissionen och medlemsstaterna och tar en lång rad frågor, såsom offentliggörande av namn på mottagare av EU-medel, nationella förvaltningsförklaringar och offentlig upphandling. Man kritiserar situationen när det gäller återvinning av EU-medel på alla områden och det låga antal oegentligheter som rapporterats av vissa medlemsstater inom vissa sektorer.

Europaparlamentet välkomnar införandet av systemet för anmälning av oegentligheter (IMS) och erkänner de framsteg som gjorts på vissa områden, som den allmänt förbättrade disciplin som uppvisas av medlemsstaterna deras i rapportering av oegentligheter inom jordbruket. Europaparlamentet noterade också det lyckade resultatet av den gemensamma tullinsatsen med kodnamnet Diabolo II, som samordnades av Europeiska kommissionen genom Olaf.

Kommissionen har överlämnat en uppföljningsrapport till parlamentet som visar vilka praktiska åtgärder den avser att vidta som svar på resolutionen. Kommissionen framhöll särskilt att den har infört ett antal förenklingar på alla områden som omfattas av delad förvaltning i syfte att minska arbetsbördan för medlemsstaterna. I gengäld förväntas medlemsstaterna förbättra kvaliteten på sina oegentlighetsrapporter och se till att de lämnas in i tid och i fullständigt skick.

4.5. Rådgivande kommittén för samordning av bedrägeribekämpningen (Cocolaf)

Enligt artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör medlemsstaterna tillsammans med kommissionen organisera ett nära och regelbundet samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Detta sker inom den rådgivande kommittén för samordning av bedrägeribekämpningen⁴¹.

Kommittén sammanträdde vid två tillfällen under 2011⁴². Den hölls underrättad om hur arbetet med att genomföra kommissionens program för bedrägeribekämpning framskrider och lade fram sina egna förslag. Till de frågor som diskuterades i kommittén fanns: ett effektivt genomförande av EU:s lagstiftning om förebyggande av bedrägerier och om tillämpningen av denna lagstiftning på nationell nivå, årlig rapportering och utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen, särskilt i fråga om misstänkta och konstaterade fall av bedrägeri och oegentligheter samt riskanalys.

Kommittén undersökte särskilt sätt att få till stånd en skärpning av bedrägeribekämpningen i medlemsstaterna, särskilt genom att inrätta en särskild undergrupp till den rådgivande kommittén för samordning av bedrägeribekämpningen, med ansvar för strukturella åtgärder. Medlemsstaterna betonade värdet av sådana möten, i synnerhet för utbyte av bästa praxis.

⁴⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0142+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN>.

⁴¹ Cocolaf inrättades 1994 genom kommissionens beslut 94/140 av den 23 februari 1994, ändrat genom kommissionens beslut av den 25 februari 2005, EUT L 71, 17.3.2005, s. 67 – 68.

⁴² Ytterligare ett ad hoc-möte äger rum under året, och därtill ett möte i undergruppen för riskanalys.

5. ÅTGÄRDER SOM VIDTAS AV MEDLEMSSTATERNA FÖR ATT BEKÄMPA BEDRÄGERIER OCH ANNAN OLAGLIG VERKSAMHET SOM PÅVERKAR EU:S EKONOMISKA INTRESSEN

5.1. Resultat av enkäten om kontroller för att bekämpa oegentligheter och bedrägerier på sammanhållningspolitikens område som skadar EU:s ekonomiska intressen

Varje år väljer kommissionen och medlemsstaterna en aktuell fråga av särskilt intresse (t.ex. i riskområden), som tas upp i det påföljande årets rapport om bedrägeribekämpning, varvid hänsyn tas till svaren på en enkät som kommissionen har skickat ut till medlemsstaterna. Detta fokus underlättar utbytet av information och bästa praxis mellan medlemsstaterna och övervakningen av åtgärder för bedrägeribekämpning.

Årets tema riktar ljuset på kontrollerna för att bekämpa oegentligheter och bedrägerier på sammanhållningspolitikens område som skadar EU:s ekonomiska intressen⁴³. Det omfattar information om utredningar med anknytning till bedrägeribekämpning, åtgärder och strategier när det gäller lagstiftning och administration, användningen av indikatorer, belopp som återvunnits i samband med bedrägeriutredningar och uppgifter om personal som avdelats för och är involverade i bedrägeriutredningar.

Alla medlemsstater rapporterade rättsliga eller administrativa åtgärder som de hade vidtagit under perioden 2007–2011. Enligt medlemsstaterna har dessa program bidragit avsevärt till att förbättra förebyggandet av bedrägerier på området för sammanhållningspolitik och/eller till att förbättra riskhanteringssystemet.

Åtgärderna rör bland annat reglerna om stödberättigande, kontroller på plats och andra kontroller, rapportering och handläggning av bedrägerier och andra oegentligheter, förfaranden för återkrav, korsvisa kontroller för att upptäcka och undanröja dubbel finansiering av projekt, förfaranden för offentlig upphandling, införande av påföljder, åtgärder för att bekämpa bedrägerier och korruption, inrättande av samordningsorgan för bekämpning av bedrägerier som påverkar EU:s ekonomiska intressen, kurser och seminarier för berörd personal samt lagföring av stödmottagare och andra som är inblandade i misstänkta fall av bedrägerier och korruption.

När det gäller måluppfyllelse och effektivitet rapporterade nästan alla medlemsstater⁴⁴ att man tillämpat en ambitiös och aktiv strategi som lett till att flera oegentligheter kunnat upptäckas före utbetalning. Framgångarna har varit ett resultat av de förebyggande åtgärder som vidtagits. Detta har lett till att ett lägre antal oegentligheter har rapporterats. Några medlemsstater⁴⁵ pekade på stora minskningar i antalet fall av misstänkta bedrägerier som upptäckts, färre fel i anbudsförfaranden och större insyn i hela processen. När det gäller den finansiella rapporteringens tillförlitlighet rapporterade flertalet medlemsstater⁴⁶ en större andel godkända bidragsberättigande belopp.

⁴³ En mer djupgående analys av nationell praxis ges i det relevanta arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

⁴⁴ Alla utom Grekland och Frankrike.

⁴⁵ BG, CZ, EE, EL och UK.

⁴⁶ DE, ES, IE, IT, CY, LV, LT, LU, HU, NL, PL, PT, RO, FI och UK.

När det gäller efterlevnaden av reglerna nämnde vissa medlemsstater⁴⁷ den förebyggande effekten av kommissionens riktlinjer om offentlig upphandling⁴⁸, kommissionens informationsnot om bedrägeriindikatorer⁴⁹, de nationella bestämmelserna om offentlig upphandling, handboken och riktlinjerna för anmälan av oegentligheter och riktlinjerna och bestämmelserna i artiklarna 27–36 (oegentligheter) i förordning (EG) nr 1828/2006.

Flertalet medlemsstater⁵⁰ rapporterade att de använde nationella eller regionala strategier eller ”insatstyper”⁵¹, t.ex. åtgärder och planer som införts för att bättre kunna förebygga bedrägerier och upptäcka fall av bedrägeri i samband med utbetalningar från sammanhållningsfonderna. Övriga⁵² var nöjda med den nuvarande situationen och hade inte infört eller planerat några nya strategier för att minska risken för bedrägerier under den undersökta perioden.

De flesta medlemsstater⁵³ svarade att de använder allmänna indikatorer för att rikta sina kontroller och att dessa bidrar till att upptäcka bedrägerier och till att förbättra resultaten av bedrägerikontroller.

Alla medlemsstater rapporterade om bedrägeriutredningar som utförts och straffrättsliga förfaranden som slutförts i samband med projekt inom sammanhållningspolitiken som finansierats under programperioderna 2000–2006 respektive 2007–2013. Vissa medlemsstater använde sig av de obligatoriska kontroller på platsen som föreskrivs i EU-bestämmelser på området i samband med de administrativa bedrägeriutredningarna. Vissa letar efter eventuella bedrägerier genom utföra kontroller på platsen, kontroller av betalningsansökningar, preliminära upphandlingskontroller och stickprovskontroller av systemrevisioner samt genom att agera på grundval av tidigare erfarenheter. Om det uppkommer misstankar utförs ytterligare kontroller och vid behov görs en anmälan till de brottsbekämpande myndigheterna.

Alla medlemsstater anser sin finansiella kontroll vara tillräckligt inriktad på att upptäcka bedrägerier.

Vissa större medlemsstater⁵⁴ rapporterade ett mycket begränsat antal pågående brottsutredningar. Några medlemsstater⁵⁵ lämnade värdefulla uppgifter om bedrägeriutredningar och straffrättsliga förfaranden som genomförts, medan andra⁵⁶ inte lämnade några uppgifter om de straffrättsliga förfaranden som lett fram till domar. Slutligen visar medlemsstaternas uppgifter om de belopp som återvunnits i samband med bedrägeriutredningar under programperioderna 2000–2006 respektive 2007–2013 att rapporteringen om återvinningsprocessen försiktigt uttryckt kan anses vilseledande och behöver förbättras. I själva verket gick det inte att fastställa någon koppling mellan de belopp

⁴⁷ BG, DE, EE, EL, ES, LU, LT, HU, MT, NL, AT, RO, SI, SK, SE och UK.

⁴⁸ Riktlinjer för att fastställa finansiella korrigeringar som ska göras beträffande utgifter som medfinansieras av strukturfonderna eller Sammanhållningsfonden vid bristande efterlevnad av bestämmelserna om offentlig upphandling: COCOF 07/0037/03-SV.

⁴⁹ Information om bedrägeriindikatorer för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden (COCOF 09/0003/00-EN).

⁵⁰ BG, CZ, EE, ES, FR, IT, CY, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PT, RO, SI, SK och FI.

⁵¹ DE, EL och LV.

⁵² NL och UK.

⁵³ BG, CZ, DE, EE, EL, ES, IE, HU, MT, PL, RO, SI, SK och UK.

⁵⁴ DE, FR och ES.

⁵⁵ BG, CZ, EE, HU, PL, PT, SK och SE.

⁵⁶ DE, EL, ES, FR, IT, LT, LU, HU, AT och RO.

som rapporterades i systemet för anmälan av oegentligheter och de som rapporterats i det här sammanhanget. Två medlemsstater⁵⁷ rapporterade stora belopp och endast en tredjedel av medlemsstaterna⁵⁸ rapporterade att belopp på över 1 miljon euro hade återvunnits till följd av en bedrägeriutredning. För ytterligare en tredjedel av medlemsstaterna⁵⁹ är de belopp som rapporterats i det här sammanhanget låga, medan vissa andra medlemsstater⁶⁰ inte rapporterade några belopp alls eller svarade ”ej tillämpligt”.

Medlemsstaternas svar på enkäten pekar på förbättringar i den finansiella kontrollen och riskhanteringssystemen för att förhindra bedrägerier på sammanhållningspolitikens område. Åtgärderna omfattar lagstiftning och riktlinjer, nationella eller regionala strategier, användning av riskindikatorer, administrativa förfaranden och samarbete mellan nationella myndigheter.

Däremot behövs ytterligare framsteg när det gäller att följa upp resultaten av administrativa och straffrättsliga bedrägeriutredningar, inklusive återvinning av beloppen i fråga⁶¹.

Det står också klart att det behövs bättre bedrägeristatistik, så att kommissionen och medlemsstaterna kan inrikta sina ansträngningar på högriskområden. Kommissionen avser därför att betona rapporteringen på detta område i högre utsträckning.

Medlemsstaterna uppmanas att övervaka resultaten av brottsutredningar och förbättra sin bedrägeristatistik.

5.2. Genomförande av 2010 års rekommendationer

I rapporten om skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen 2010 lade kommissionen fram ett antal rekommendationer till medlemsstaterna, särskilt när det gäller rapporteringen av bedrägerier och andra oegentligheter, återvinning av belopp som betalats ut felaktigt och användning av den centrala databasen för uteslutning enligt artikel 95 i budgetförordningen.

Kommissionen övervakade medlemsstaternas efterlevnad av dessa rekommendationer i samband med rapportarbetet 2011. Vissa små förbättringar noterades, särskilt när det gäller genomförandet av IMS. Endast en medlemsstat⁶² har ännu inte slutfört genomförandet av IMS. När det gäller rapporteringskraven⁶³ på jordbruksområdet har vissa framsteg gjorts av de berörda medlemsstaterna, särskilt beträffande personuppgifter om enskilda personer som har begått oegentligheter (bedrägeri eller andra oegentligheter) och efterlevnadsgraden, men det finns fortfarande utrymme för förbättringar att döma av den låga graden av rapportering av misstänkta bedrägerier från de stora medlemsstaterna.

I fråga om inkomster har de flesta medlemsstater bekräftat att deras nationella strategier innebär en ständig riskbedömning över hela spektrumet av tullar och att nödvändiga proaktiva och förebyggande åtgärder kommer att vidtas för att bekämpa potentiella bedrägerier.

⁵⁷ IT och PT.

⁵⁸ BG, EE, ES, IT, LV, LT, PT, SK, FI och UK.

⁵⁹ BE, CZ, IE och RO.

⁶⁰ DE, EL, FR, HU, MT, AT, SE och SI

⁶¹ Se tabellerna 1 och 2 i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport (s. 9–11) som sammanfattar de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat.

⁶² FR.

⁶³ Medlemsstaternas fullständiga svar på rekommendationerna ingår i det tredje arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport.

Rekommendationen om att inrätta den centrala databasen för uteslutning⁶⁴ har hörtsammats av ett litet antal medlemsstater⁶⁵ som lämnat lägesrapporter. Andra har antingen vidtagit preliminära åtgärder genom att utse sin sambandspunkt eller överväger att utnyttja databasen under nästa programcykel⁶⁶. Hittills har inga fall rapporterats till kommissionen.

6. SLUTSATSER

Av denna rapport framgår att kommissionen och medlemsstaterna under 2011 fört arbetet framåt genom att besluta om strategiska åtgärder som kommer att bidra till ett starkare skydd av EU:s ekonomiska intressen. Ett fullständigt genomförande av dessa åtgärder kommer att kräva ett nära samarbete mellan EU:s institutioner och medlemsstaterna, ett samarbete som kommissionen kommer att övervaka fortlöpande.

Analysen av oegentligheter under 2011 visar på en allmän minskning av rapporterade oegentligheter och på förbättringar när det gäller resultaten av arbetet med att återvinna felaktigt utbetalade EU-medel. Denna minskning var att vänta efter den ökande rapporteringen under de föregående åren, i sin tur en följd av förbättringar av kontroller och verktyg.

Analysen visar också att det fortfarande krävs ansträngningar inom varje område som omfattas av budgeten för att fortsätta på den inslagna vägen och motverka eventuella negativa effekter som den pågående finanskrisen kan medföra i form av ökade bedrägerier som riktar sig mot EU:s budget. Kommissionen rekommenderar därför att samtliga medlemsstater inför adekvata åtgärder för att förebygga och upptäcka bedrägerier. Det gäller särskilt de medlemsstater för vilka framstegen bedöms vara obefintliga eller otillräckliga.

De uppgifter som inkommit visar också att det krävs ytterligare förbättringar, särskilt när det gäller återvinning, där förfarandena fortfarande är relativt utdragna.

⁶⁴ Enligt budgetförordningens artikel 95 om anbudssökande eller anbudsgivare som befinner sig i någon av de situationer som kan ligga till grund för uteslutning.

⁶⁵ BG, CZ, MT, AT och PL.

⁶⁶ Se tabell i det relevanta arbetsdokument från kommissionens avdelningar (s 6) som åtföljer denna rapport, där läget för alla medlemsstater sammanfattas.